

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าผู้รับฟัง จะมีความชอบผู้เปิดเผยตนเองในระดับต่ำ ปานกลาง และสูง แตกต่างกันอย่างใด มีความแตกต่างกันของความชอบหรือไม่ในกรณีที่ยังไม่เปิดเผย และผู้รับฟังเป็นเพศเดียวกัน และต่างเพศกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

กลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 120 คน เป็นนักเรียนชาย 60 คน และเป็นนักเรียนหญิง 60 คน สุ่มตัวอย่างนักเรียนตามประเภทของโรงเรียน ดังนี้

1. นักเรียนชายจากโรงเรียนชายล้วน 30 คน
2. นักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิงล้วน 30 คน
3. นักเรียนชายจากโรงเรียนสหศึกษา 30 คน
4. นักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษา 30 คน

การสุ่มตัวอย่างโรงเรียนกระทำแบบจงใจ (purposive sampling) โรงเรียนที่เลือกมามีดังนี้ โรงเรียนชายล้วน คือ โรงเรียนวัดท้าวทิวาชาต โรงเรียนหญิงล้วน คือ โรงเรียนสตรีวิทยา และโรงเรียนสหศึกษา คือ โรงเรียนวัดสังเวช ส่วนผู้รับการทดลองนั้นสุ่มแบบบังเอิญ (accidental sampling) ^๕

บุคคลในการดำเนินการทดลอง

บุคคลในการดำเนินการทดลองประกอบด้วย

1. ผู้ดำเนินการทดลอง คือ ผู้วิจัย
2. ผู้รวมถึก (หนาม้า) เพศชาย 2 คน อายุ 17-18 ปี แสดงเป็นนักเรียนชายผู้เปิดเผยตนเองต่อผู้รับการทดลอง
3. ผู้รวมถึก (หนาม้า) เพศหญิง 2 คน อายุ 17-18 ปี แสดงเป็นนักเรียนหญิงผู้เปิดเผยตนเองต่อผู้รับการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองมีดังนี้

1. แบบคำถามสำหรับใช้ในการสนทนา สำหรับผู้รับการทดลอง และผู้รวมถึก (หนาม้า)
2. คำตอบต่อคำถามของผู้รับการทดลองสำหรับผู้รวมถึก (หนาม้า)
3. แบบวัดความชอบแบบมาตราประเมินค่าความถี่ของดิเคอร์ท์ ที่สร้างขึ้นเอง จำนวน 20 ข้อ
4. แบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความถี่จากแนก (Semantic differential scale) ที่สร้างขึ้นเอง จำนวน 12 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างแบบคำถามสำหรับใช้ในการสนทนาสำหรับผู้รับการทดลอง และผู้รวมถึก (หนาม้า) มีดังนี้

- 1.1 เขียนรายการคำถามเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป 9 รายการดังนี้
อีกไม่นานก็จะมืดท้อมแล้ว คุณมีแผนการไปเที่ยวที่ไหน หรือเปล่า
กีฬาประเภทไหนที่คุณชอบที่สุด อบอุ่น หรืออบอุ่น

คุณชอบรับประทานอาหารประเภทไหนมากที่สุด
 คุณชอบสีอะไร คุณคิดว่าห้องเรียนควรทำสีอะไรจึงเหมาะสม
 เวลาว่างคุณชอบทำอะไรหรือมีงานอดิเรกอะไร
 คุณชอบดูหนัง ทีวีหรือใบ้ ทำไมจึงชอบหรือไม่ชอบ
 คุณชอบดูคุณไหนมากที่สุด เพราะเหตุใด
 คุณชอบเพลงประเภทไหน และมีตัวมกึคเห็นเกี่ยวกับพวก "คิสโก้"

อย่างไร

คุณครูโทรทัศน์น้อยใหม่ รอมรายการอะไร เพราะเหตุใด

นอกจากคำถาม 9 ข้อแล้ว ผู้วิจัยเพิ่มคำถามพิเศษอีก 1 ข้อ เป็นคำถาม สำหรับผู้รับการทดลองถามผู้ร่วมกึค เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมกึคเปิดเผยตนเองในระดับก่า ปานกลาง และสูง ก่าถามพิเศษนี้คือ "คุณมีอะไรอยากจะทำเพิ่มเติม หรือมีอะไรที่ทำให้ คุณรู้สึกลำบากใจหรือเปล่า" รวมเป็นก่าถามทั้งหมด 10 ข้อ

1.2 แบ่งรายการก่าถามออกเป็น 2 ชุด ชุดละ 5 ข้อ โดยการสุ่มด้วยวิธี จับฉลาก ชุดที่ไม่มีก่าถามพิเศษ เป็นชุดก่าถามสำหรับผู้ร่วมกึค ส่วนชุดที่มีก่าถามพิเศษ เป็น ชุดก่าถามสำหรับผู้รับการทดลอง

1.3 เรียงข้อก่าถามในชุดของผู้รับการทดลอง และผู้ร่วมกึคโดยการสุ่มด้วย วิธีจับฉลาก ยกเว้นก่าถามพิเศษในชุดก่าถามสำหรับผู้รับการทดลองจัดไว้ลำดับสุดท้าย หลังจากการแบ่งชุดก่าถามและการวัดอันดับข้อก่าถามแล้ว จะใค้ข้อ

ก่าถาม 2 ชุด ดังนี้

ก. ชุดก่าถามสำหรับผู้รับการทดลอง ถามผู้ร่วมกึค ประกอบด้วยก่าถาม ดังต่อไปนี้

1. คุณชอบรับประทานอาหารประเภทไหนมากที่สุด
2. คุณชอบสีอะไร คุณคิดว่าห้องเรียนควรทำสีอะไรจึงเหมาะสม
3. เวลาว่างคุณชอบทำอะไรหรือมีงานอดิเรกอะไร

4. คุณชอบหนังผีหรือไม่ ทำไมจึงชอบหรือไม่ชอบ
5. คุณมีอะไรอยากจะทำเพิ่มเติมอีกหรือไม่คุณรู้ดีกล้าบอกใจอะไร

หรือเปล่า

ดังต่อไปนี้

ข: ชูคำถามสำหรับผู้รวมถึก ตามผู้รับการทดลอง ประกอบด้วยคำถาม

1. อีกไม่นานก็จะปิดเทอมแล้ว คุณมีแผนการไปเที่ยวที่ไหนหรือเปล่า
2. กีฬาประเภทใดที่คุณชอบที่สุด คุณชอบเล่นหรือชอบดู
3. คุณชอบเพลงประเภทไหน และมีกิจกรรมเห็นเกี่ยวกับพวก

"คิส์โก๊" อย่างไร

4. คุณชอบดูหนังมากที่สุดใน เพราะเหตุใด
5. คุณดูโทรทัศน์น้อยไหม ชอบรายการอะไร เพราะเหตุใด

2. การสร้างคำถามสำหรับผู้รวมถึก วัตถุประสงค์นี้

2.1 เขียนคำตอบว่าคำถามขอ 1-4 ของผู้รับการทดลอง และกำหนดให้ผู้รวมถึกตอบอย่างเดียวกันหมด ดังนี้

คำถามขอ 1 คุณชอบรับประทานอาหารประเภทใดมากที่สุด

คำตอบ ตอบยากเพราะไม่ค่อยเลือกอาหารทานใคร่อย่าง ใด หนึ่ง ใด ง่ายๆ แต่ไม่ค่อยชอบอาหารฝรั่ง เพราะรู้สึกว่ามันแพงเกินไป อาหารไทยอร่อยไม่ได้

คำถามขอ 2 คุณชอบสีอะไร คุณคิดว่าห้องเรียนควรทาสีอะไรจึง

เหมาะสม

คำตอบ ชอบสีฟ้า แต่ถ้าเป็นห้องเรียนก็คิดว่า เป็นสีอะไรก็ได้ที่อ่อน ๆ ไม่แสบตา พวกสีกรีน สีฟ้า หรือสีเขียว

คำถามขอ 3 เวลาว่างคุณชอบทำอะไร หรือมีงานอดิเรกอะไร

คำตอบ เวลาว่างก็ทำหลายอย่าง บางทีก็อ่านหนังสือการ์ตูน ดูทีวี ฟังเพลง หรือไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ

คำถามข้อ 4 คุณชอบแป้งมันฝรั่งหรือไม่ ทำไมจึงชอบหรือไม่ชอบ
คำตอบ หนึ่งปีเตอร์... ใจหนึ่งก็ชอบเพราะมันตื่นเต้นดี แต่อีก
ใจก็ไม่ชอบ เพราะรู้สึกทำให้ท้องเกร็งและกลัวมีในภายหลัง

2.2 คำตอบต่อคำถาม ข้อ 5 ของผู้รับการทดลอง ซึ่งเป็นคำถามพิเศษที่เปิด
โอกาสให้ผู้ร่วมคิดเปิดเผยตนเองในระดัปล่าง ๆ ดังนี้

2.2.1 ระดับต่ำ ผู้ร่วมคิดจะตอบดังนี้ "ก็ไม่มีอะไรจะเพิ่มเติมมาก
วันหนึ่ง ๆ ก็ตื่นแต่เช้าไม่โรงเรียน กลับบ้านก็ช่วยทำงานบ้านนิด ๆ หน่อย ถ้าเป็นวันหยุด
ก็ตื่นสายหน่อย ดูทีวีบ้าง ไม่เที่ยวกับเพื่อนข้างแถวแล้วเวลา ๘ โมงเย็นหยุดก็สบายกว่าวันอื่น ๆ"

2.2.2 ระดับปานกลาง ผู้ร่วมคิดจะตอบดังนี้ "ตอนนี้ก็เป็นห่วงเรื่อง
การเรียนมากกว่าเรื่องอื่น ๆ เพราะเรียนอยู่ชั้นมัธยมก็ใกล้สอบปลายแล้ว อีกไม่นานก็ต้อง
สอบเข้ามหาวิทยาลัย จะสอบได้หรือเปล่าก็ไม่รู้ เห็นบางคนเขาแนะนำให้ทำตารางคู่มือหนังสือ
ไม่รู้อะไรได้ผลหรือเปล่า ถ้าเกิดชอบไม่ได้อะไรเลย"

2.2.3 ระดับสูง ผู้ร่วมคิดจะตอบดังนี้ "ตอนนี้ก็ไม่มีอะไรนอกจากเมื่อ ๆ
รู้สึกว่าจะอะไร ๆ มันยุ่งไปหมด ไม่ค่อยมีกะจิตกะใจทำอะไรเลย ตางกลางอยู่ไปวัน ๆ
คือ... หมายถึงที่บ้านนะ บ้านเราออกจะยุ่ง ๆ วันหนึ่ง ๆ แวะจะไปพักผ่อนกันเลย
พ่อแม่ทำงานทั้งวัน กลับบ้านก็ ๆ ขาววันก็ทะเลาะกัน ระวังบ้าง ๆ นี้ชักหนักขึ้นด้วย
ไม่รู้ว่าทะเลาะกันเรื่องอะไร จะปรึกษาอะไรหน่อย ญาติเหมือนทั้งพ่อและแม่จะไม่ว่างเลย"

ในการจัดหาแบบคำถามสำหรับผู้รับการทดลองนั้น แบบคำถาม
ของผู้รับการทดลองจะมีแค่คำถาม 5 ข้อ เท่านั้น แต่แบบคำถามของผู้ร่วมคิดจะมีทั้งคำถาม
5 ข้อ รวมทั้งคำถามของผู้รับการทดลอง และคำถามต่อคำถามของผู้รับการทดลองกำกับ
ไว้ เพื่อให้ผู้ร่วมคิดตอบคำถามตามที่ได้รับกำหนดไว้ได้ ส่วนการจัดทำรูปเล่มนั้น ทั้งของ
ผู้รับการทดลอง และผู้ร่วมคิด ผู้วิจัยจัดทำให้คล้ายกัน (ครุฑและเอชกภาคผนวก)

3. การสร้างแบบวัดความชอบแบบมาเร ประเมินค่านี้ดังนี้

3.1 ออกแบบสำรวจพฤติกรรม และความรู้สึกที่มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายนี้ และแสดงควมบกพร่องที่นักเรียนชอบ

3.2 นำรายการพฤติกรรมและความรู้สึกนั้นมาเขียนข้อคำถามจำนวน 25 ข้อ

3.3 แบบวัดความชอบแบบมาตราประเมินค่า นั้น แบ่งคะแนนจำแนกอันดับของการตอบเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่น่าใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.4 นำรายการข้อคำถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

3.5 แก้ไขแล้วนำแบบวัดนี้ไปทดลองใช้ และหาค่าทางสถิติได้ดังนี้
คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นแบบวัดความเก่งที่ภายใน โดยใช้สูตร

Coefficient Alpha ของ Cronbach¹ ได้ค่า $\alpha = .89$

3.6 ปรับปรุงและคัดเลือกข้อคำถามไว้ 20 ข้อ

4. การสร้างแบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความนิยมจำแนก มีดังนี้

4.1 เลือกคู่คำคุณศัพท์ 12 คู่

4.2 แบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความนิยมจำแนก แบ่งปริเฉทความนิยมจำแนก (SD Space) ของแบบวัดออกเป็น 7 ลำดับดังนี้ โดดเด่นมากที่สุดทางด้านบวก โดดเด่นมากทางด้านบวก โดดเด่นทางด้านบวก มีลักษณะกลาง ๆ โดดเด่นทางด้านลบ โดดเด่นมากทางด้านลบ และโดดเด่นมากที่สุดทางด้านลบ

4.3 นำรายการคู่คำคุณศัพท์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

4.4 นำแบบวัดไปทดลองใช้หาค่าสถิติได้ดังนี้

¹L.J. Cronbach and C.G. Goldine, Psychological Test and Personnel Decisions, อ้างถึงใน อนันต์ ศรีโสภา, การวัดและการประเมินผล การศึกษา (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520), หน้า 55-56.

คำนวณค่าความเชื่อมั่นแบบวัดความคงที่ภายในโดยใช้สูตร
Coefficient Alpha ของ Cronbach¹ ได้ค่า $\alpha = .85$

4.5 ได้ค่าค่าคุณศัพท์ทั้งหมด 12 คู่

คุณภาพของแบบวัดความชอบแบบมาตราประเมินค่า และแบบวัดความชอบแบบ
มาตราวัดความนิยมจำแนก

1. ความเชื่อมั่น (reliability)

จากการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นแบบวัดความคงภายใน โดยใช้สูตร
Coefficient Alpha ของ Cronbach² ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความ
ชอบแบบมาตราประเมินค่า $\alpha = .85$ และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความชอบแบบ
มาตราวัดความนิยมจำแนก $\alpha = .79$

2. ความตรง (validity)

2.1 ผู้วิจัยนำแบบวัดทั้งสองแบบไปสุ่มทรงคุณค่า 5 ท่าน ตรวจสอบความ
ตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

2.2 จากการคำนวณหาความสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม โดยใช้
สูตร Coefficient alpha ของ Cronbach³ ได้ค่า α ของแบบวัดความชอบ
แบบมาตราประเมินค่า และแบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความนิยมจำแนก $\alpha = .85$ และ
.79 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าแบบวัดทั้งสองมีความเป็นเอกพันธ์ (homogeneity) แสดงว่า
มีความตรงเชิงโครงสร้าง⁴

¹Cronbach and Goldine, Psychological Test and Personnel
Decisions, อ้างถึงใน อนันต์ ศรีโสภณ, การวัดและการประเมินผลการศึกษา,
หน้า 55-56.

²Ibid.

³Ibid.

⁴A Anastasi, Psychological Testing, 4th ed. (New York:
Macmillan Publishing Company, 1976), p. 155.

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะโดยทั่วไปของการทดลอง

การทดลองนี้ผู้วิจัยบอกผู้รับการทดลองว่าเป็นการทดลองผลของการสื่อสาร โดยไม่เห็นภาษาท่าทางของคุณสนทนาว่า ผู้รับการทดลองมีความชอบคุณสนทนาแตกต่างกันอย่างไร

ในการทดลอง ผู้วิจัยให้ผู้รับการทดลอง สนทนากับผู้ร่วมคิดประมาณ 10 นาที โดยให้พูดคุยกันโดยการใช้คำถามที่ผู้วิจัยกำหนดให้ ส่วนคำตอบนั้นผู้รับการทดลองเข้าใจว่าทั้งผู้รับการทดลอง และผู้ร่วมคิด ตอบโดยอิสระ แต่ตามความเป็นจริง ผู้วิจัยกำหนดคำตอบให้ผู้ร่วมคิดตอบโดยคำตอบนั้นจะเป็นการเปิดเผยตนเอง ของผู้ร่วมคิดในระดับต่ำ ปานกลาง และสูง หลังจากการสนทนา ผู้วิจัยให้ผู้รับการทดลองประเมินความชอบของเขาที่มีต่อผู้ร่วมคิดโดยประเมินแบบวัดความชอบทั้งสองฉบับ

2. การจัดกลุ่มการทดลอง

กลุ่มผู้รับการทดลองแบ่งออกเป็น 12 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้รับการทดลองเป็นเพศชาย จำนวน 10 คน สนทนากับผู้ร่วมคิดเพศชายที่เปิดเผยตนเองในระดับต่ำ

กลุ่มที่ 2 ผู้รับการทดลองเป็นเพศชาย จำนวน 10 คน สนทนากับผู้ร่วมคิดเพศหญิงที่เปิดเผยตนเองในระดับต่ำ

กลุ่มที่ 3 ผู้รับการทดลองเป็นเพศหญิงจำนวน 10 คน สนทนากับผู้ร่วมคิดเพศหญิงที่เปิดเผยตนเองในระดับต่ำ

กลุ่มที่ 4 ผู้รับการทดลองเป็นเพศหญิงจำนวน 10 คน สนทนากับผู้ร่วมคิดเพศชายที่เปิดเผยตนเองในระดับต่ำ

กลุ่มที่ 5 ผู้รับการทดลองเป็นเพศชายจำนวน 10 คน สันทนาการกับผู้ร่วมคิด
เพศชายที่เปิดเผยตนเองในระดับปานกลาง

กลุ่มที่ 6 ผู้รับการทดลองเป็นเพศชายจำนวน 10 คน สันทนาการกับผู้ร่วมคิด
เพศหญิงที่เปิดเผยตนเองในระดับปานกลาง

กลุ่มที่ 7 ผู้รับการทดลองเป็นเพศหญิงจำนวน 10 คน สันทนาการกับผู้ร่วมคิด
เพศหญิงที่เปิดเผยตนเองในระดับปานกลาง

กลุ่มที่ 8 ผู้รับการทดลองเป็นเพศหญิงจำนวน 10 คน สันทนาการกับผู้ร่วมคิด
เพศชายที่เปิดเผยตนเองในระดับปานกลาง

กลุ่มที่ 9 ผู้รับการทดลองเป็นเพศชายจำนวน 10 คน สันทนาการกับผู้ร่วมคิด
เพศชายที่เปิดเผยตนเองในระดับสูง

กลุ่มที่ 10 ผู้รับการทดลองเป็นเพศชายจำนวน 10 คน สันทนาการกับผู้ร่วมคิด
เพศหญิงที่เปิดเผยตนเองในระดับสูง

กลุ่มที่ 11 ผู้รับการทดลองเป็นเพศหญิงจำนวน 10 คน สันทนาการกับผู้ร่วมคิด
เพศหญิงที่เปิดเผยตนเองในระดับสูง

กลุ่มที่ 12 ผู้รับการทดลองเป็นเพศหญิงจำนวน 10 คน สันทนาการกับผู้ร่วมคิด
เพศชายที่เปิดเผยตนเองในระดับสูง

การจัดกลุ่มดังกล่าวสรุปไว้ในตารางที่ 5 ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงการจัดกลุ่มผู้รับการทดลอง

ระดับการ เปิดแยกตนเอง	ความสัมพันธ์ ระหว่าง เพศ	จำนวนผู้รับการ ทดลองเพศชาย (โดยมีผู้ร่วมคิด เพศชาย)	จำนวนผู้รับการ ทดลองเพศชาย (โดยมีผู้ร่วมคิด เพศหญิง)	จำนวนผู้รับการ ทดลองเพศหญิง (โดยมีผู้ร่วมคิด เพศหญิง)	จำนวนผู้รับการ ทดลองเพศหญิง (โดยมีผู้ร่วมคิด เพศชาย)
		ต่ำ	10	10	10
ปานกลาง	10	10	10	10	
สูง	10	10	10	10	

3. การจัดสภาพการณ์การทดลอง

ผู้วิจัยจัดให้ผู้รับการทดลองเข้าสนทนากับผู้ร่วมคิดในห้องที่จัดไว้โดยให้นั่งหันหลังให้กัน ระยะเวลาสนทนาประมาณ 10 นาที ในการสนทนานั้นให้ผู้รับการทดลองและผู้ร่วมคิดถามคำถามแบบคำถามผู้วิจัยเตรียมไว้ ผู้รับการทดลองตอบคำถามอย่างอิสระ แต่ผู้ร่วมคิดตอบคำถามตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ โดยเฉพาะการตอบคำถามพิเศษที่ว่า "คุณมีอะไรอยากจะทำเพิ่มเติม หรือมีอะไรที่ทำให้คุณรู้สึกสบายใจหรือเปล่า" ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมคิดเปิดแยกตนเองในระดับต่าง ๆ คือ ต่ำ ปานกลาง หรือสูง ดังนี้

3.1 ระดับต่ำ ผู้ร่วมคิดจะตอบดังนี้ "ถ้าไม่มีอะไรจะเพิ่มเติมมาก วันหนึ่ง ๆ ก็ตื่นแล้วเข้าไปโรงเรียน กลับบ้านก็ช่วยทำงานบ้านนิด ๆ หน่อย ๆ ถ้าเป็นวันหยุดก็ตื่นสายหน่อย คุยที่ว่าง ไปเที่ยวกับเพื่อนบ้าง แล้วแต่โอกาส ในวันหยุดก็สบายกว่าวันอื่น ๆ"

3.2 ระดับปานกลาง ผู้ร่วมคิดจะตอบดังนี้ "ตอนนี้ก็เป็นห่วงเรื่องการเรียนมากกว่าเรื่องอื่น ๆ เพราะเรียนอยู่ชั้นมัธยมก็ท้อเรียนไปเลย แล้วอีกไม่นานก็ต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัย จะสอบได้หรือเปลาก็ไม่รู้ เห็นบางคนเขาแนะนำให้ทำการางคุณนั่งสื่อ ไม่รู้จะไถ่ยศหรือเปล่า ถ้าเกิดสอบไม่ได้อะไรแน่"

3.3 ระดับสูง ผู้รวมทิดจะตอบดังนี้ "ตอนนี้ก็ไม่มีอะไรทรอกนอกจากเบื้อ ๆ รู้สึกว่าอะไร ๆ มันยุ่งไปหมด ไม่คอยมีกะจิกกะใจทำอะไรเลย คางกนคางอยู่ไปวัน ๆ คือ... หมายถึงที่บานผะ บานเรากออกจะบุง ๆ วันหนึ่ง ๆ แพบจะไม่ได้พบหน้ากันเลย พอแม่ก็ทำงานทั้งวันกลับบ้านเด็ก ๆ บางวันก็ทะเลาะกันระยะหลัง ๆ นี้ชักหนักขึ้นด้วยไม่รู้ว่าจะทะเลาะกันเรื่องอะไร จะปรึกษาอะไรหนอยก็ดูเหมือนทั้งพ่อและแม่จะไม่วางเลย"

หลังจากช่วงการสนทนาผู้วิจัยให้ผู้รับการทดลองประเมินความชอบที่มีต่อผู้รวมทิด โดยการประเมินแบบวัดความชอบ แบบมาตราประเมินค่า และแบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความนัยจำแนก

4. วิธีดำเนินการทดลอง

4.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

4.1.1 นักกับโรงเรียนที่จะไปทำการทดลอง

4.1.2 เตรียมแบบคำถามสำหรับผู้รับการทดลอง แบบคำถามพร้อมคำตอบสำหรับผู้รวมทิด แบบวัดความชอบแบบมาตราประเมินค่า และแบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความนัยจำแนก

4.1.3 จัดสถานที่ทดลอง ใช้ห้องที่สงบมีคิซิก และจัดเก้าอี้สำหรับผู้รับการทดลอง และผู้รวมทิดนั่งสนทนากัน

4.1.4 ฝึกผู้รวมทิดให้ตอบคำถามได้รวริง โดยการฝึกซ้อมและอภิปรายกันเพื่อแก้ไขจุดบกพร่องที่พบจากการฝึกและการทดลองเบื้องต้น (Try-Out Experiment)

4.2 การดำเนินการทดลอง

4.2.1 ผู้วิจัยแนะนำให้ผู้รับการทดลองรู้จักผู้รวมทิดโดยผู้วิจัยบอกว่าผู้รวมทิดเป็นเพื่อนนักเรียนที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมที่ศึกษาตอนปลาย แต่มาจากโรงเรียนอื่น และมาร่วมการทดลองครั้งนี้โดยเป็นคู่สนทนาของผู้รับการทดลอง

4.2.2 ผู้วิจัยให้ผู้รับการทดลองและผู้รวมทิดอ่านคำแนะนำในการทดลองมีใจความว่า

"การทดลองนี้เป็นกรทดลองเพื่อศึกษาตนเองการ สนทนากับบุคคลอื่น โดยนักเรียนไม่เห็นหน้าตาและท่าทางของบุคคลที่นักเรียนสนทนาด้วย เพื่อที่จะศึกษาว่า นักเรียนจะชอบและมีความรู้สึกต่อบุคคลที่นักเรียนสนทนาด้วยอย่างไร โดยมีลำดับการทดลอง ดังนี้

1. นักเรียนจะได้รับคำถามบนกระดาษ แต่ละชุดประกอบด้วยคำถาม 5 คำถาม ให้นักเรียนพูดคุยกันโดยฉลัดกัน ตาม-ตอบ โดยใช้คำถามตามที่กำหนดให้ ส่วน คำตอบนั้นให้คำตอบอย่างอิสระตามความสมัครใจ โดยใช้เวลาประมาณชุดละ 10 นาที
2. ระหว่างการ สนทนาให้นั่งหันหลังให้กัน ห้ามมองกัน
3. เมื่อจบการสนทนาแล้วให้ขอมแมมวัก 2 แบบ เพื่อประเมินความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการสนทนา
4. ส่งแมมวักคืน

เรื่องราวที่สนทนากันขอให้เก็บเป็นความลับ"

4.2.2 เปิดโอกาสให้ผู้รับการทดลองซักถามจนเข้าใจ

4.3 ขั้นตอนการทดลอง

เมื่อผู้รับการทดลองเข้าใจวิธีการทดลองก็แล้ว ให้เข้ารับการทดลอง โดยให้สนทนากับผู้ร่วมฝึกเป็นเวลาประมาณ 10 นาที หลังจากนั้นให้ผู้รับการทดลองตอบ แมมวักทั้งสองแบบ

4.4 ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยกล่าวขอขอมและมอบแมมวัก 2 ชุดแก่ผู้รับการทดลอง

การทดลองเบื้องต้น (Try-Out Experiment)

ผู้วิจัยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 24 คน เพื่อทดสอบกระบวนการทดลอง และทดลองใช้แมมวักความชอบแบบขากปรประเมินค่า และแมมวักความชอบแบบมาตราวัดความนิยมจำแนกที่สร้างขึ้นเอง

ผลที่ได้จากการทดลองเบื้องต้น คือ ผู้วิจัยควรจะฝึกผู้ร่วมศึกษาให้ตอบให้เป็น
ธรรมชาติมากที่สุด ส่วนผลทางสถิติของแบบวัดทั้งสองนั้นได้กล่าวไว้แล้วในหัวข้อ การสร้าง
เครื่องมือ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำผลจากแบบวัดความชอบมากรประเมินค่า และแบบวัดความชอบแบบ
มาตรวัดความนิยมจำแนก มาตรวจให้คะแนนดังนี้

ก. แบบวัดความชอบแบบมากรประเมินค่า ซึ่งแบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับ
โดยให้คะแนนดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนน เห็นด้วยให้ 4 คะแนน ไม่แน่ใจให้
3 คะแนน ไม่เห็นด้วยให้ 2 คะแนน และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน ในกรณีที่
ข้อความเห็นข้อความเห็นประเภทสุกิติ (favorable) แลในกรณีที่ข้อความเห็นข้อความ
เห็นประเภททุกติ (unfavorable) ก็ให้คะแนนกลับกัน ดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่งให้
1 คะแนน เห็นด้วยให้ 2 คะแนน ไม่แน่ใจให้ 3 คะแนน ไม่เห็นด้วยให้
4 คะแนน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนน

ข. แบบวัดความชอบแบบมาตรวัดความนิยมจำแนก ซึ่งแบ่งปริเจตความนิยม
จำแนก (5d space) ออกเป็น 7 ระดับ โดยให้คะแนนดังนี้ ถ้าใกล้เคียงลักษณะนิยม
มากที่สุดทางบวกให้ 3 คะแนน ใกล้เคียงมากทางบวกให้ 2 คะแนน ใกล้เคียงเล็กน้อย
ทางบวกให้ 1 คะแนน มีลักษณะกลาง ๆ ให้ 0 คะแนน ใกล้เคียงเล็กน้อยทางลบให้
-1 คะแนน ใกล้เคียงมากทางลบให้ -2 คะแนน ใกล้เคียงมากที่สุดทางลบให้ -3 คะแนน
ผู้วิจัยตรวจแบบวัดทั้งสองโดยให้คะแนนรายข้อความเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้ว
รวมคะแนนรายข้อของผู้รับการทดลองแต่ละคนไว้

2. นำผลจากการตรวจให้คะแนนมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อ
การวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences :
SPSS) ดังต่อไปนี้

2.1 วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง¹ โดยมีตัวแปรอิสระดังนี้

2.1.1 ระดับการเปิดเผยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับต่ำ ปานกลาง

และสูง

2.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้รับการทดลอง และผู้ร่วมกิก

มีดังนี้คือ

- ก. ผู้รับการทดลองเป็นเพศชาย ผู้ร่วมกิกเป็นเพศชาย
- ข. ผู้รับการทดลองเป็นเพศชาย ผู้ร่วมกิกเป็นเพศหญิง
- ค. ผู้รับการทดลองเป็นเพศหญิง ผู้ร่วมกิกเป็นเพศหญิง
- ง. ผู้รับการทดลองเป็นเพศหญิง ผู้ร่วมกิกเป็นเพศชาย

ตัวแปรตาม คือคะแนนจากแบบวัดความชอบทั้งสองแบบ

2.2 ถ้าวิเคราะห์ในข้อ 2.1 พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยวิธีของเชฟเฟ (Sheffé)² ต่อไป

2.3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม จากการประเมินค่าคุณศัพท์ในแบบวัดความชอบแบบมาตราวัดความถี่จำแนกของผู้รับการเปิดเผยตนเองในระดับสูง และระดับต่ำ ระดับสูงและระดับปานกลาง กับระดับปานกลางและระดับต่ำ โดยใช้ t-test

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹N.H. Nie, Statistical Package for the Social Sciences : SPSS, 2d. ed. (New York: McGraw-Hill, 1970), pp. 400-404.

²Ibid, pp. 427-428.